

COCULESCU, NICOLAE C.

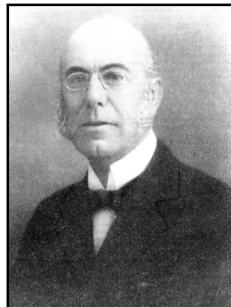
Astronom

N. 31 iul. 1866, Craiova - m. 5 nov. 1952, București.

Studii primare în Craiova absolvite în 1885; Liceul *Carol I*.

Licențiat în matematică al Universității din București, Facultatea de Științe (1889) și al Universității din Paris (Sorbona, 1891). Doctor în matematici la Sorbona (1895).

În teza de doctorat, a studiat funcția perturbatoare din problema celor trei corpuri, preocupat fiind de determinarea singularităților, ținând seama de teorema lui Darboux C.; a aflat partea principală a coeficientului general al funcției perturbatoare, ceea ce rezolvă problema pusă de Poincaré privind această funcție. Teza este citată de M. Poincaré în *Leçons de mécanique céleste*, din 1905. A participat, sub conducerea lui Henri Deslandres, la o expediție, în Senegal, la Foundiouque, spre a observa o eclipsă de Soare, la 4/16 aprilie 1893. Profesor suplinitor (1895-1896) și apoi profesor titular (1896-1937) de astronomie și geodezie, la Facultatea de Științe a Universității din București.

A realizat Observatorul astronomic din București, în 1908, după 12 ani de insistențe pe lângă oficialități (ajutat de Spiru Haret). A comandat marele ecuatorial Mertz-Prin, instalat în 1912, și marea lunetă meridiană Steinheil-Prin, instalată în 1926 la Observatorul astronomic din București. Sub conducerea sa, astronomii au determinat poziții de comete și planete în coordonate ecuatoriale, au făcut determinări orare, au determinat pe cale fotografică polul nord, au determinat apexul solar, au observat fenomene solare (fotosferice), au participat, în octombrie-noiembrie 1933, la determinările mondiale de longitudini. A contribuit la înființarea Comitetului național de geodezie și geofizică (1929), și a Comitetului național de astronomie (1930).

Opera: **Sur les expressions approchées des termes d'ordre élevé dans le développement de la fonction perturbatrice...** (teză de doctorat, 1895); **Teoria refracției astronomice** (1899); **Tratat elementar de astronomie** (1904); **Lețiuni elementare de mecanică cerească, Perturbațiile planetare** (1905); **Curs de astronomie teoretică** (1929) ș.a.